Anul al 54-lea | 14 Pagini | EXEMPLARUL { In România: 3 lei / In străinătate: 6 lei | 14 Pagini | Nr. 195 Duminică 18 Iulie 1937
P IIII
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120.288/932

BIBLIOTECA CENTRALA „ASOCIAŢIUNII" SIBIIU

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE LA „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" ŞI AL TINERETULUI" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 Lei pentru 12 luni în ţară

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

Sforţarea franceză

Contrar prevederilor pesimiste din primul moment, se pare că publicul francez — de obicei foarte sensibil când este atins în interesele lui — şi-a păstrat sângele rece cuvenit în faţa strâmtorărilor momentane de ordin financiar şi monetar, primind cu înţelegere resemnată atât noua devalorizare a francului cât şi nouile sarcini fiscale menite să echilibreze situaţia atât de serios zdruncinată a finanţelor publice.

Prin suprimarea limitei superioare şi limitei inferioare ale devizei franceze, fixate prin legea dela 1 Octombrie 1936, despărţirea francului de definiţia lui aur a devenit fapt împlinit şi grija guvernului şi a forurilor monetare trebue să se concentreze de aci înainte în două direcţiuni precise: aceea de a face cât mai puţin simţite pe piaţa internă urmările derivând din noua devalorizare şi aceea de a folosi noul curs — scăzut — al francului ca un avantaj şi ca un stimulent binevenit al exportului francez, fără a se abuza totuşi de această situaţie, lăsând deviza franceză să oscileze mai jos de limita rezonabilă, ceeace ar contraveni angajamentelor cuprinse în acordul tripartit şi ar indispune părţile interesate (Anglia şi Statele Unite), spre a împinge din nou la războiul monetar.

Ca să păstreze pe deoparte avantajele externe legate de noua poziţie monetară a francului şi ca să evite în acelaş timp oscilaţiile anarhice ale acestei devize, forurile răspunzătoare au recurs la două măsuri necesare: printr'un decret-lege suplimentar au încercat să institue *controlul preţurilor* în interior, iar prin alocarea sumei de 5 miliarde franci Fondului de stabilizare a schimbului, au întărit *controlul cursurilor monetare.*

Prin instituirea controlului preţurilor se urmăreşte evitarea a două urmări supărătoare ce ar decurge fatal din faptul devalorizării: întâi scumpirea vieţii în interior, care ar ridica grave probleme de ordin bugetar şi social, adâncind şi mai mult dezechilibrul economic; al doilea, evitarea sporirii costului de producţie, ceeace ar răpi economiei de export franceze toate avantajele pe pieţele externe de desfacere, punând-o din nou în stare de inferioritate faţă de ţările concurente.

Pentru a exercita controlul preţurilor, guvernul a instituit o comisie pentru cercetarea preţurilor curente, un comitet pentru supravegherea evoluţiei şi tendinţelor acestor preţuri şi un altul de control al preţurilor, cu însărcinarea de a împiedeca urcarea costului vieţii.

Decretul lege respectiv nu se menţine totuşi pe linia unei rigidităţi absolute în ce priveşte fixitatea preţurilor şi admiţând cazul unor urcări de preţuri *justificate*, a prevăzut obligaţia ca valabilitatea lor să fie recunoscută printr'o autorizaţie prealabilă.

In schimb, acelaş decret pedepseşte cu ultima severitate orice urcări nejustificate de preţuri.

Intrebarea e: vor da rezultate aceste măsuri?

Ţinta urmărită de guvern va fi atinsă?

Experienţele de până acum cu intervenţiile autorităţii în domeniul atât de gingaş al formării preţurilor şi al fixării limitei lor maxime şi minime, nu sunt tocmai încurajatoare.

Pe de altă parte, nu trebue să uităm că în cazul special al economiei franceze din clipa de faţă, situaţia pare îngreuiată de două dificultăţi destul de serioase: una stă în faptul că reformele cu caracter social votate sub guvernul Blum (sporiri de salarii, săptămâna de 40 ore, concedii plătite, etc.) abia acum îşi fac simţite efectele asupra întreprinderilor şi asupra preţului de revenire al producţiei şi deci nu vedem cum va fi tăgăduită legitimitatea urcării generale a preţurilor care este consecinţa firească a situaţiei creiate ex officio întreprinderilor patronale; a doua dificultate îşi va avea automat sursa în noul val de fiscalitate, la care a fost nevoit să recurgă actualul guvern Chautemps, mai ales prin urcarea impozitului global pe venituri cu 20%, prin majorarea impozitelor pe veniturile cedulare, prin săltarea impozitului pe producţie dela 6 la 8%, cum şi a tarifelor de transport, a tarifelor poştale, vamale, a taxelor de timbru, etc., care, împreună cu celelalte, reprezintă o sarcină globală nouă impusă economiei franceze, de circa 11 miliarde franci.

Singurul lucru liniştitor — şi îmbucurător — în tot acest efort eroic al oficialităţii franceze este calmul cu care atât poporul francez, cât şi piaţa, au primit până acum sentinţa realităţilor. Aceasta vădeşte încă odată forţa morală a poporului francez, ale cărui rezerve nebănuite au uimit de-atâtea ori omenirea, scoţându-l la liman în ceasurile cele mai grele ale istoriei sale, încărcate de atâtea răstrişti, dar şi de atâta glorie adevărată.

Aceeaşi adâncă şi neistovită forţă morală va scăpa poporul francez şi din impasul trecător de azi.

Congrese de ale minorităţilor

—oxo—

Telegramele aduc vestea că la Londra s'a deschis al 13-lea congres al minorităţilor din Europa. Pentru noi, românii, este interesant de reţinut amănuntul că preşedinte al congresului a fost ales d. Zaloziecki, despre care se spune că „e senator român de naţionalitate ucrainiană".

Nu cunoaştem ordinea de zi a chestiunilor ce urmează a fi desbătută în congresul de care ne ocupăm. Se spune doar în relatarea telegrafică sumară, că un deputat estonian „de naţionalitate rusă" şi-a exprimat convingerea că prin acest congres se aduce o contribuţie preţioasă la pacea internaţională. Se mai comunică, în afară de aceasta, că lordul Dickinson a ţinut o cuvântare, ca să arate serviciile aduse de Anglia la deslegarea problemei minorităţilor.

Fireşte, ar fi exagerat să se creadă că desbaterile ce au loc la astfel de congrese şi deciziile, care încheie aceste desbateri, ar avea vreo simţitoare urmare practică în sensul de a influenţa atitudinea faţă de minorităţi a guvernelor din statele ce cuprind între graniţele lor elemente minoritare. Ţinta de căpetenie ce se urmăreşte prin asemenea congrese, ai căror participanţi îşi atribue deseori cu dela sine putere titlul şi mandantul de exponenţi ai minorităţilor respective, este mai de grabă crearea de atmosferă, determinarea de curente de opinie publică sau, cum e de cele mai multe ori cazul, inducerea în eroare a opiniei publice europene, care nu este în măsură să cunoască adevărata situaţie a lucrurilor.

Din asemenea congrese a eşit, de pildă, legenda—mincinoasă, cum sunt cele mai multe legende — că minorităţile din România ar fi tratate cu vitregie şi ar fi supuse unui regim de persecuţie. Ceeace înlesnea făurirea acestei legende şi mincinoasă şi stupidă, era faptul că minorităţile etnice româneşti din diferitele state — avem doar în afară de graniţele ţării peste un milion şi jumătate de fraţi de sânge — nu aveau, precum n'au nici astăzi, putinţa să-şi facă auzit glasul şi să dea în vileag neomenosul tratament, de care au parte.

Nu aveau aceste minorităţi, precum n'au nici astăzi putinţa, de a arăta cu fapte şi dovezi ce n'au cum să fie întlăturate sau tăgăduite, că ele nu se bucură nici pe sfert de drepturile de care se bucură minorităţile străine în România şi pe care aceste minorităţi le găsesc, totuşi, insuficiente.

Scriind aceste rânduri, îmi reamintesc scena ce urmează. Mai acum un an, un ziarist bulgar dela Sofia, venit să mă viziteze la biroul „Lunei Bucureştilor", văzând pe birou un maldăr impunător de gazete ungureşti, şi-a închipuit că aş fi abonat la toate ziarele ce apar la Budapesta şi în alte oraşe ale Ungariei. Nu-i venea însă să creadă ochilor, când i-am arătat să citească numele localităţilor unde apăreau ziarele ce alcătuiau maldărul aşa de impunător: Cluj, Timişoara, Arad, Oradea, Braşov, etc., etc. Toate, dar absolut toate, erau ziare ce apareau aci, în Ţara Românească.

Şi credea că fac o glumă, când, pe baza de cifre, l-am asigurat că în România apar, redactate în întregime în limba maghiară, mai multe publicaţiuni periodice de cât în toată Ungaria.

Nedumerirea i-a sporit, când, tot pe baza de cifre, i-am arătat că în Basarabia apar astăzi, când această provincie românească se găseşte alipită la Patria-mumă, nu mai puţin de zece ziare scrise în limba rusă, pe când în vremea în care Basarabia se găsea sub stăpânirea ruşilor, nu apărea decât un singur ziar rusesc, o anemică foae săptămânală cu caracter mai mult oficial.

Am socotit de prisos să destăinuesc interlocutorului meu că celor zece cotidiane ruseşti, noi, românii, nu o punem în Basarabia decât un singur cotidian rusesc şi care abia îşi duce zilele. Imi era ruşine să mărturisesc tristul adevăr. Am reţinut însă declaraţia făcută spontan de confratele bulgar: „Va să zică, minorităţile nu sunt prigonite în România, aşa cum se crede în străinătate".

I-am lămurit că, în România, minorităţile nu numai că nu sunt prigonite şi nu numai că se bucură de toate drepturile naţionale, politice şi religioase, dar că, în ce priveşte situaţia economică, stau mult mai bine decât elementul românesc băştinaş.

Totuşi, dată fiind incurabila rea credinţă a ponegritorilor ţării şi neamului nostru, n'ar fi surprinzător ca opera de defăimare să continue la congrese mai mult sau mai puţin suspecte.

N. BATZARIA

Turul ciclist al Franţei

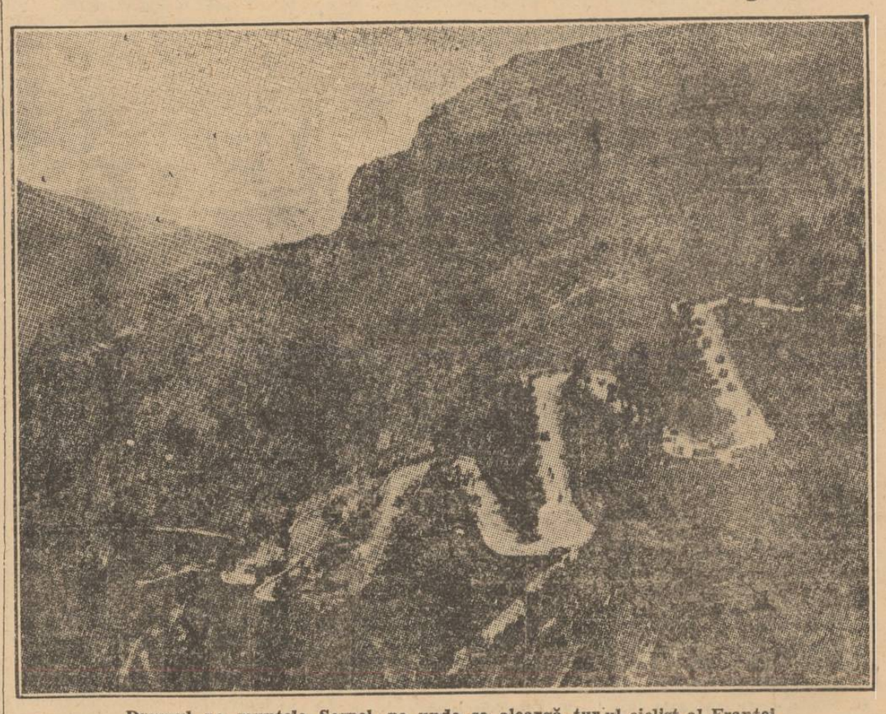

Drumul pe muntele Sospel, pe unde se aleargă turul ciclist al Franţei

Revizionismul ungar şi bulgar a primit o nouă lovitură

—oxo—

Congresul Uniunii internaţionale pentru Societatea Naţiunilor a respins, în unanimitate discutarea modificării art. 19 din pact

Praga, 15 (Rador). — In şedinţa plenară de închidere a celui de al XXI-lea congres al „Uniunii internaţionale pentru Societatea Naţiunilor", ţinut la Bratislava, s'a luat în discuţiune rezoluţia comisiunii juridice şi politice privitoare la revizuirea tratatelor. Rezoluţia recomanda a se constata că procedura prevăzută în articolul 19 din pactul Societăţii Naţiunilor trebue să-şi găsească aplicare atât pentru modificarea eventuală a tratatelor existente cât şi pentru nouile convenţii izvorite din noui necesităţi internaţionale, ca accesul unor state la materiile prime, suprapopulaţia etc. Se prevedea apoi tehnica revizuirii.

Această rezoluţie a fost amplu susţinută de dr. Fr. Vali, profesor la Universitatea din Budapesta, în numele delegaţiei ungare, la care s'a asociat profesorul Guenoff, în numele delegaţiei bulgare.

TEZA MICII INŢELEGERI

Rezoluţia a fost combătută de d. Virgil L. Veniamin, conferenţiar la Universitatea din Bucureşti, în numele delegaţiei române, care a cerut ca această rezoluţie să nu exprime decât termenii articolului 19 din pact. Astfel, termenul generic de revizuire a tratatelor să fie înlocuit cu acel reprodus de articolul 19 şi anume: examenul tratatelor devenite inaplicabile şi a situaţiilor primejdioase pentru pacea lumii şi să se afirme principiul că respectul tratatelor trebue să rămână legea supremă internaţională şi că securitatea colectivă — departe de a fi condiţionată de revizibilitate — nu poate fi asigurată decât prin respectul ferm al tratatelor internaţionale.

In ce priveşte paragraful privitor la modificarea tratatelor existente, d. Veniamin, arătând inadmisibilitatea tezei revizioniste, care duce la negarea oricărei ordine juridice între state şi care este incompatibilă şi cu pactul şi cu structura Europei contemporane, cere adunării să-şi precizeze rezoluţia, în sensul că acest paragraf nu poate privi clauzele teritoriale ale tratatelor ce au fost în mod definitiv aplicate, ci numai tratatelor viitoare ce ar fi incompatibile cu pactul Societăţii Naţiunilor.

In numele delegaţiei cehoslovace, d. I. Slavic, ministrul Cehoslovaciei la Varşovia şi fost ministru de interne, a subliniat teza susţinută de d. V. Veniamin şi s'a asociat în numele ţării sale celor susţinute de d-sa. S'a asociat şi d. M. Radicovici, profesor la Universitatea din Belgrad, în numele Iugoslaviei.

EXPLICAŢIA REZOLUŢIEI

După lungi discuţiuni, profesorul H. Rollin, preşedintele Uniunii Internaţionale pentru Societatea Naţiunilor, a declarat în numele adunării că rezoluţia propusă are a fi înţeleasă în sensul că recomandă studiul articolului 19 din pact, în vederea eventualelor aplicaţiuni în viitor, fără însă a prejudeca asupra întinderii şi interpretării lui şi fără a decide dacă el poate privi şi reexaminarea tratatelor ce au fost executate.

Noul regim al leilor externi şi interni

Printr'un jurnal al consiliului de miniştri, noua lege a devizelor capătă o nouă înfăţişare în ce priveşte dreptul titularilor de a dispune de leii interni şi externi.

Nouile dispoziţiuni abrogă, cu caracter de lege, o serie de măsuri, cari până acum îngrădeau mişcarea leilor disponibili din relaţiunile cu străinătatea, acordându-se de aci înainte mai mare libertate în mânuirea acestor disponibilităţi.

Jurnalul consiliului de miniştri sună astfel:

„Art. I. Se abrogă următorul decret-lege „Pentru modificarea unor dispoziţiuni din legile reglementând comerţul devizelor".

ART. 1. — Se abrogă dispoziţiunile art. 4, alin. 2 şi art. 5 din legea pentru ocmpletarea unor dispoziţiuni a legii pentru reglementarea comerţului de devize, publicată în Monitorul Oficial din 15 Aprilie 1935.

Art. 2. — La art. 4, alin. 3, cuvântul „regulelor" dintre cuvintele „nerespectare" şi „de mai sus", se înlocueşte prin cuvântul „prevederilor".

ART. 3. — Se abrogă dispoziţiunile articolelor: 10,13, paragr. d., alin. 1, 20, 21, 26 şi 32 a regulamentului de aplicare a legii pentru comerţul de devize, publicat în Monitorul Oficial din 25 Octomvrie 1932, care a căpătat putere de lege pe baza legii speciale publicată în Monitorul Oficial din 15 Aprilie 1937".

Aceste modificări se referă la următorul text din legea devizelor:

Art. 4. — Disponibilităţile în străinătate de lei efectivi nu vor putea fi introduse în ţară în nici un mod, fără autorizarea prealabilă a Băncii Naţionale a României.

Pentru asemenea disponibilităţi, Banca Naţională a României nu va da autorizarea de introducere în ţară sau de creditare în vreun cont, decât dacă solicitatorul va dovedi că suma de lei a fost scoasă din ţară cu autorizarea Băncii Naţionale a României, sau că există ca disponibil în străinătate la data de 18 Mai 1932.

Sumele de lei care vor fi introduse în ţară, cu nerespectarea regulelor de mai sus, vor fi considerate ca scoase şi introduse în ţară prin contraveniri la legile în vigoare şi vor fi reţinute la Banca Naţională a României într'un cont indisponibil, pe toată durata de aplicare a legii pentru reglementarea comerţului de devize. Contravenienţii sunt pasibili de pedepsele prevăzute în legea pentru reglementarea comerţului de devize.

Art. 5. — Sumele ce se află depuse astăzi la bănci, în conturi de lei interni sau externi, sau care vor mai fi depuse cu autorizarea Băncii Naţionale a României în asemenea conturi, nu vor putea fi utilizate de titularii lor pentru cumpărări de mărfuri de export.

Ele se vor putea întrebuinţa în lei numai pentru investiţii imobiliare sau industriale în ţară, cumpărări de efecte publice, acţiuni, scrisuri funciare şi alte valori mobiliare de acest fel, plăţi de onorarii, salarii, etc., pentru servicii făcute titularilor conturilor sau întreprinderilor lor din ţară, cheleueli de întreţinere în ţară cu autorizaţiunea prealabilă a Băncii Naţionale a României, afară de cumpărarea de imobile ,efecte publice, acţiuni şi scrisuri funciare, pentru care va fi suficientă avizarea prealabilă a Băncii Naţionale a României.

Aceste sume nu vor putea fi însă cedate cu nici un titlu.

Banca la care ar fi făcută depunerea va înainta Băncii Naţionale a României dovezile cuvenite pentru întrebuinţarea sumei în conformitate cu autorizaţiunea obţinută".

*

Raţiunea acestei măsuri stă în intenţiunea ministerului de finanţe de a da monetei naţionale o putere mai mare circulatorie chiar în străinătate, unde până acum — datorită măsurii din 1935 — ne găseam într'o stare de vădită inferioritate, datorită restricţiunilor dictate de împrejurări şi cari azi nu mai subsistă.

De altfel, în consiliul ţinut Vineri la Banca Naţională, sub preşedinţia d-lui viceguvernator C. Teodorescu, examinându-se situaţia creată prin nouile dispoziţiuni ale ministerului de finanţe, s'a găsit că este locul ca nouile norme să fie aplicabile deocamdată numai leilor.

S'a hotărît deci, că — în cadrul nouilor dispoziţiuni — se pot introduce în ţară lei, până la orice sumă, dar pe un termen, care a fost fixat până la 15 Octombrie a. c.

*

In ce priveşte leii interni, cari azi nu mai pot cifra decât 400-500 milioane prin acoperirea arieratelor noastre în Belgia, Olanda, Elveţia şi Franţa, s'a opinat ca această chestiune să mai fie studiată de conducerea Băncii Naţionale, care — după cât se pare — nu este de acord ca aceste disponibilităţi să fie întrebuinţate şi pentru plata exporturilor, ceeace ar fi similar cu permisiunea transferării acestor sume pe această cale.

*

Chestiunea este cât se poate de gingaşe şi de altfel marile bănci nu înţeleg să aplice noul regim până nu vor fi în posesiunea dispoziţiunilor exprese ale Băncii Naţionale.

Precum arătam, dacă problema leilor externi a putut căpăta o soluţiune imediată şi eficace, în cadrul nouilor modificări, chestiunea regimului leilor din ţară blocaţi la dispoziţia creditorilor din străinătate, cuprinde o mai stăruitoare atenţiune.

Pentru că, dacă până acum se presupunea necesitatea aprobării Băncii Naţionale pentru deblocarea unei sume în lei în favoarea unei firme străine, de azi înainte nici o bancă de la noi nu va primi consemnarea unei sume în lei de o firmă străină, fără a aviza institutul nostru de emisiune, care va aprecia dacă nu se face această consemnare în vederea unei operaţiuni de export la dispoziţia firmei care a dispus consemnarea.

*

In general piaţa a primit foarte rezervată această măsură şi se aşteaptă rezultatul primei măsuri luată de Banca Naţională privind libertatea introducerii leilor în ţară din străinătate.

V. S.

D. Mussolini este contra unui nou război european

Declaraţiile făcute de d. Lansbury agenţiei „Reuter"

Londra, 15 (Rador). — *D. Lansbury, fruntaşul laburist, s'a înapoiat din vizita pe care a făcut-o în Italia, în cursul căreia a fost primit în două rânduri de d. Mussolini.*

D-sa a făcut unui reprezentant al agenţiei „Reuter" următoarea declaraţie:

— D. Mussolini mi-a spus că nu poate concepe un război italo-englez. Oricari ar fi diferendele între cele două ţări, ele pot fi reglementate pe altă cale decât acela a războiului.

Un nou răsboi european ar distruge civilizaţia. Italia are nevoie de pace, căci fără pace îi este imposibil să se desvolte.

D. Lansbury a declarat apoi că este mai mult ca oricând decis să continue campania sa în vederea convocării unei conferinţe mondiale a păcii. Fruntaşul laburist pleacă la 12 Iulie la Copenhaga pentru a asista la congresul internaţional de rezistenţa contra războiului, al cărui preşedinte este.

D[illegible] şi ducesa de Windsor, având la mijloc pe d. Miklas, preşedintele republicei austriace, participă la serbările navale dela Klagenfurt.

Puternică explozie intr'o mină de cărbuni

16 lucrători izolaţi intr'o galerie

New-York, 15 (Rador). — **Intr'o mină de cărbuni din apropiere de Sulivan (Indiana) s'a produs azi o puternică explozie de grizu.**

Patru lucrători grav răniţi au putut fi scoşi din mină. Alţi 16 se mai află încă în galeria surpată de explozie. Soarta lor nu se cunoaşte.

Furtună puternică in vestul Angliei

Londra, 15 (Rador). — **O puternică furtună a izbucnit azi după amiază în vestul Angliei, atingând spre seară şi oraşul Londra.**

Trăznetul a căzut asupra mai multor case şi arbori, făcând mari pagube. Câteva şosele au fost desfundate de ape, astfel încât circulaţia a trebuit să fie întreruptă în mai multe locuri.

—oxo○oxo—

Hidroavionul „American Clipper" a pornit spre America

Londra, 15 (Rador). — *Hidroavionul comercial „American Clipper", care a străbătut acum câteva zile distanţa America-Irlanda, şi-a luat din nou sborul azi la ora 19.25 din portul Foynes, plecând spre Botwood (Tera Nova).*

—oxo○oxo—

Ciocnire de trenuri in Jugoslavia

Belgrad, 15 (Rador). — **Două trenuri de pasageri s'au ciocnit în gara Kraljevo.**

Un călător a fost omorît. Două persoane au fost rănite.

Ţăranii la oraş

de A. CORTEANU

Locuitorii oraşelor privesc cu haz la miile de ţărani pe cari partidele politice îi aduc primăvara şi toamna ca să umple sălile de întruniri şi s'asculte cum se ponegresc unii pe alţii, oamenii cari conduc ţara. Nimeni nu se gândeşte că ţăranii nu înţeleg nimic din jocul politic al orăşenilor, ori cum s'ar numi ei, şi că tot ce le rămâne din manevrele politice ale partidelor este amintirea şi experienţa mişcărilor de masse dela sate la oraşe. Oraşele devin încetul cu încetul citadele de cucerit cum erau odată moşiile boereşti şi nu lipsesc partide politice cari să făgăduiască ţăranilor împărţirea caselor şi a mărfurilor din târg, cum făgăduiau odată împărţirea pământurilor şi ertarea datoriilor.

Mişcarea populaţiei muncitoare dela sate spre oraşe e o fatalitate a civilizaţiei moderne. Puterea Angliei a început a creşte deasupra tuturor celorlalte state, la începutul secolului trecut, numai fiindcă industria a atras ţărănimea la oraşe, iar mulţimea celor desrădăcinaţi cari n'au mai putut găsi de lucru în industrie, a fost trimisă în colonii şi a dus cu ea limba engleză şi legătura sufletească de patria mumă pe care s'a clădit imperiul britanic. Germania n'a devenit o ţară mare şi puternică decât în a doua jumătate a secolului trecut, când oraşele au luat o desvoltare extraordinară din cauza industriilor cari s'au ridicat pretutindeni şi au atras surplusul de populaţie rurală. Acelaş lucru se poate spune de Belgia şi de Olanda. Exemplul cel mai puternic şi mai convingător ni-l dau Statele Unite ale Americii, cari au trăit în sărăcie şi au fost datoare, atâta timp cât s'au mărginit numai la agricultură şi cât grosul populaţiei era rural întocmai ca la noi. Ele au devenit puternice şi bogate, pe măsură ce populaţia a părăsit satele şi a căutat de lucru în industrie. Japonia, astăzi sub ochii noştri, face metodic şi raţional acest proces al industrializării grosului populaţiei rurale. Nu trebue deci să ne sperie perspectiva invaziei ţăranilor la oraşe, decât numai pentru cazul când conducători noştri, nepricepând mersul timpului şi nevăzând limpede viitorul, ar continua cu ipocrizia manevrelor ţărăneşti

(Continuare in pag. 2-a)